

Vroči julij - „vroč“ filmski spored v Šiški

Naslov seveda manj velja za OTROŠKI KINO MOJCA, ki vabi šišenske (in vse ljubljanske) malčke tudi v vročih poletno-počitniških mesecih pred svoje platno. V — upajmo da res vročem — juliju ponuja kino MOJCA tele filmske naslove: MOBY DICK, ameriška pustolovska zgodba, v katero je vmešan tudi pravi kit, pa če verjamete ali ne; temu sledi čudovita ruska pravljica SNEŽNA KRALJICA, nato film MALA PRINCESKA in končno — seveda še kar v juliju! — ameriški igrani filmček POGUMEN KOT LASSIE, v kateri je režiser zapupal glavno vlogo Lassi, torej psičku. Pa veliko zabave!

Isto velja — torej veliko zabave! — tudi rednim, pa tudi manj rednim »strankam« prijetno hlajene dvorane kina ŠISKA, ki ponuja kaj pisane poletno filmsko »robo«: o italijanskem špageti-westernu PRELUK-NJANI DOLAR režiserja Duccia Tessarija z glavno vlogo Giuliana Gemme smo povedali nekaj besed že v prejšnji Javni tribuni. Hongkonška filmska proizvodnja ponuja neko svojo inačico filma »King Kong«, in sicer zgodbo o lepi plavalaski, ki da živi z ogromno gorilo Kongom kar lepo v džungli. Tu je tudi ekspedicija, ki išče Konga, tu je nek član ekspedicije, ki se seveda zaljubi v plavalasko... in tako vseskozi naprej do znane razpleta. Vroče pa bo postalo platno kina ŠISKA šele tisti dan, ko bo premiera nemškega erotičnega filma RESNICNE ZGODBE III. DEL režiserja Ernsta Hoffbauera s Christine Lindberg v glavni vlogi. Kot rečeno: malo (resda dvomljivo) erotike najbrž ne bo pripeljalo vesoljne Šiske v pekel, za otroke pa seve take zgodbe niso! Mimogrede: edini ljubljanski »erotični kino« Sloga bo tisti čas že zaprt — prenovljen bo, na novo »oblečen« od glave do pete! Nikar ne mislite, da je karate zgolj filmski monopol Hong Konga — tokrat ga v svojem filmu MASCEVANJE SONYJA LEEJA predstavlja tudi filipinski film pod režijskim vodstvom Leody Diasa z Johnsonom Jappom v glavni vlogi. Ostanje nam le še ameriški »pravi«, »tipični«, »stilni« itd. western LEGENDA O CUSTERJU režiserjev Sama Wanamakerja in Normana Fosterja. Gre za epizodo iz življenja heroja državljanske vojne Georga Armstronga Custerja, ki je eno najslavnejših imen ameriškega (Divjega) Zahoda.

1951

gorenje Tiba

1981

tribuna 14

ČRTICA ZA POLETNE DNI

Tudi taka plat

»Slišiš, predsednik«, je pol sitno in pol ponižno prek široke mize rekla Lojzka: »Jaz moram ob 12. uri na morje. Doma me čakajo mož in otroci.«

»Hm«, je nerazumevajoče zabundal predsednik delavskega sveta in še enkrat na hitro prešel delegate. »Ne moreš, Lojzka, trinajsti član si. Ne bi bili sklepčni.«

Zunaj je bil soparen julijski dan in temni oblaki so se zbirali na nebu. Delegatom je znoj curiljal za srajce in bluze, še preden so začeli zasedanje.

»Radensko bi dali«, se je živčno oglasil mojster Peter. »Danes radensko. Zakaj vedno črno brozgo, a? Kdo se je sploh spomnil zasedati v tej vročini?«

Direktorju Cizlju se je na visokem bleščečem čelu nenadoma napela tenka žilica: Glej, glej, glej... Mojster Peter godrnja! Pa tako rad je posedal na sestankih. Dobro, razumeti je treba, da se stežka giblje po delavnici in neprestano prešteva dneve pred penzionom. In nenadoma mu kava ne diši. Mineralno vodo bi žlampal. Vsi pa vemo, kako mu vinjak najbolj dobro dene. Mirno, s trohico zlobe je Cizelj pogledal mojstra Petra naravnost v oči:

»Tovariš Peter... Ali veš, da imamo nedolžljive zadeve? Investicijo smo skoraj končali in proizvodnja nam zastaja... Voda pa...«, ha, se je posmejal v sebi in si natančno ogledal čedno cvetoči nos pred seboj. »Sam veš, da ti ni nikoli preveč koristila.«

»Ne, ne«, je mojster Peter zardel. Prav natančno je vedel, kam zafrkant s svojimi svinjskimi očesci meri, »jaz...«

»Tovariši!«, je zdaj glasno usekal predsednik: »mir. Prej ko bomo začeli, prej bomo končali. Dnevni red je takle...« Dvignil je vabilo in jel žebrati: »Tudi gradivo ste prejeli, manjka le, e, e, e...«

Nenadoma je začel ihtavo brskati med papirji pred seboj in tiho preklinjati sekretarko. Vražja baba, kam je dala listek? Aha:

»Manjka nam le natančen izračun stroškov investicije...« Potem je segel po cigareti in med prižiganjem ošinil delegate. Zagrizeni mladinec Jerko. Ta bo zanesljivo težal. Če ga ne bo prekinil, bodo dobri vsaj do tretje. Francu in Tonetu je tako vseeno. Pavla, ki je zibala čedno oprsje nad gladko površino mize, je zanesljivo premišljevala o večeru s fantom. Tina bo pokimala, Draga tudi. Sindikalist Borut bo zužnjaj o menzi. Kakor da je samo z menzo narobe v tejle fabriki. Puhnil je dim pod strop:

»Najprej sklepi prejšnje seje...«

»In tako se naša investicija približuje svojemu koncu. Denar«, je direktor poškilil na uro. Dvanajst. »Tri stare milijarde smo porabili, potrebujemo pa je še pol. Stisniti bo treba tovariši, zategniti pasove, priškrniti povsod.«

Lojzka je bila jezna. Ti, bučman, ne boš nič stisnil. V nastalo tišino je zabrnal telefon. Predsednik je dvignil slušalko:

»Halo? Kakšno morje? Aha...«

Nagnil se je k Lojzki in ji ponudil slušalko. Ta jo je zgrabila, poslušala, spreminjala barve in jecjala: »Ne morem še...« Očitno je govorec odložil slušalko. Lojzka pa je kar zahlipala:

»Tovariš predsednik, jaz moram na morje...«

»Saj boš šla...«

»A veste, kako je jezen! Mali se je potulal...«

»Ja, hudiča, ali bomo zaradi mokrih hlač nekega mulca prestavili zasedanje delavskega sveta«, je kar bruhnilo iz predsednika.

»O, tovariši!« Predsednik mladine je dvignil roko: »Pa menda ne bomo šli preko pol stare milijarde kar tako... Pet milijonov

pravzaprav, saj imamo v Jugoslaviji samo ene vrste denar, ne.«

»In menza, ljudje«, se je vtaknil predsednik sindikata: tam je leglo nepravilnosti...«

»Pusti zdaj hudičevo menzo«, je trdo rekel direktor Cizelj. »Menzo imamo kar dobro.«

»Mir!«, se je zapenil predsednik in si obrisal potno čelo: »Mir, kako prekleto vroče je...« Lojzka čez je dobila čisto okrogle oči. Nenadoma so se ji pocedile grahaste solze:

»Jaz moram na morje...«

Pavla si je ta hip pogladila gube na bluzi in mehko prekrizala noge. Smentano čedne krake ima, je pomislil direktor Cizelj in se z očmi sprehodil od glave preko polnega oprsja punce. Nekoliko se je pomudil na bokih in takoj nadaljeval po dolgih nogah. Ponovno mu je nabrekli žilica na visokem čelu.

»Ha, ha, ha«, je opazila potovanje Pavla in vsa rezgetajoča zelo, zelo rahlo in komaj opazno Cizlju odkimavala. Predsednik sindikata je tokrat zelo ostro usekal:

»Ni res, da bi naša družbena prehrana...«

»Daj no mir že s tisto menzo! Za pol milijarde gre in produktivnost pada.«

Tina in Draga sta strastno prikimali, mladinec Jerko pa je, kaže, dočkal svoj trenutek. Skoraj kričnil je:

»Proizvodnja, tovariši, rak rana...«

Zunaj je zagrmelo. Cizelj je dvignil roko in se nasmehnil. Saj je že vnaprej vedel, da bodo denar izglasovali:

»Lojzka, zdaj pa kar pojdite in dobro se imejte. Drugo ni več tako pomembno...«

Ponovno je blisk razparal nebo in težke kaplje so silovito zabobnale po šipah. Člani delavskega sveta so si oddahnili. Lojzka je brž skočila izza mize in ihtavo zaregljala:

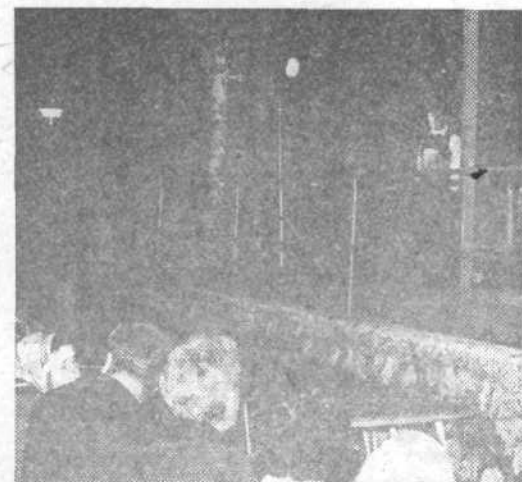
»Kako pa naj zdaj v tem dežju pridem domov?« Med vrati pa se je vendarle še obrnila in hvaležno rekla:

»Oprostite...«

»Na«, si je močno oddahnil tudi predsednik in pokimal predsedniku sindikata: »Zdaj pa povej vse o tisti tvoji menzi...«

Bogomir Šefić

ŽUPANOVA MICKA V ZBILJAH

Člani KUD Smlednik so se po uspeli premieri Linhartove Županove Micke na domačem odru predstavili tudi na prostem. Na betonski ploščadi ob Zbiljskem jezeru so igro ponovili ter dosegli lep uspeh, saj so bili z njihovim nastopom zadovoljni številni gledalci.